

Predmet : Ovčara (Mirosljub Vujović i dr.)
Okružni sud u Beogradu – Veće za ratne zločine
Broj predmeta :K.V. br.1/2003

Glavni pretres: 21. mart 2005.

Izveštaj: Nataša Kandić i Dragoljub Todorović, punomoćnici oštećenih

Svedok Branislav Preljić je na početku istakao da je u periodu borbenih dejstava u Vukovaru bio novinar “Politike ekspres”. Po rečima Preljica, njegov kolega Jovan Dulović je imao dozvole za ulazak u Vukovar, pošto je bio izveštač. Svedok je istakao da je Dulović u novembru 1991. godine pitao ko ima vozačku dozvolu, s obzirom da je trebalo da ide u Vukovar, i on je krenuo sa njim. U Vukovaru su se zadržali četiri do pet dana i bili su smešteni u kući porodice Pajić ili Pejić. Preljić je potom rekao da je Dulović poznavao dosta ljudi i dobrovoljaca i naglasio da su jednog jutra automobilom otišli do bolnice, gde je bio i Šljivančanin, koji nije dopustio ulazak u bolnicu. Po njegovim rečima, tamo je bilo puno ljudi i pripadnika JNA, a on je video da ljudi izlaze iz bolnice i ulaze u autobus. Svedok je potom rekao da je Dulović uzimao izjave od teritorijalaca i pripadnika JNA i dodao da su se tih dana po Vukovaru širile svakakve informacije. Jednog jutra, možda dva dana nakon odlaska do bolnice, Dulović je razgovarao sa ljudima i u jednom trenutku se zaplakao i rekao: «nešto se strašno dogodilo na nekoj Ovčari». Po svedokovim rečima, on je o događajima na Ovčari saznao iz medija, pošto u Vukovaru tih dana nije bilo puno razgovora, niti detalja o tome šta se tamo dešavalo. Svedok Preljić je istakao da se seća da je Dulović razgovarao sa nekim ljudima, ali je on sedeo na udaljenosti od dva metra i nije čuo taj razgovor. Svedoku je predočeno da je Dulović rekao da je o događajima na Ovčaru razgovarao u štabu kapetana Radića, koji se nalazio u kući preko puta kuće u kojoj su bili smešteni, i da je njemu i Duloviću o tome detaljno pričala izvesna dobrovoljka Dragica. Svedok Preljić je nakon ovoga izjavio da se seća da su se u kući preko puta okupljali i dobrovoljci i vojnici, da je tu bilo priča sa ratišta, ali se ne seća da se razgovaralo o Ovčari. Seća se da je Dulović razgovarao sa jednom ženom u uniformi, da je koristio beležnicu, ali se ne seća detalja, pošto nije čuo razgovor. Svedok je izjavio da nije razumeo kako se nešto tako moglo dogoditi na Ovčari pored prisutnosti JNA i dodao da u nešto tako nije mogao verovati. Po njegovim rečima, on je u Radićevom štabu čuo komentar «šta uradiš!». Preljić je naglasio da se iz tog vremena jedino seća Stanka, koji je nosio šešir sa obodom i u čijoj je kući bio Radićev štab. Međutim, svedok nije prepoznao optuženog Vujanovića. Svedok je potom naglasio da se seća nadimka “Štuka” i da misli da ga je Dulović upoznao sa tim mladićem, koji je po njegovom mišljenju bio u grupi dobrovoljaca. Na kraju, svedok je istakao da se seća i Stankove supruge, optužene Nade Kalabe, koja, po njegovim rečima, nije nosila oružje.

Svedok Tomislav Peternek je na početku stavio primedbu da nije primereno pozivati novinara za svedoka, da je on sada došao dobrovoljno, ali da se idući put neće odazvati pozivu suda i da će doći jedino uz privođenje. Svedok Peternek je izjavio da na svu sreću nije bio sa Dulovićem. On je bio fotograf i nije slušao ono što se priča, već je samo fotografisao. On je istakao da je 18. novembra 1991. godine zajedno sa Novakom iz “Politike” otišao na Ovčaru, pošto je saznao da se vode pregovori o predaji. Tamo su sa desne strane videli hangar, dok su sa leve strane bili pregovori o predaji. Svedok je kasnije pokazao fotografiju koju je napravio tamo, a na kojoj se vidi kolona i odlaganje oružja. Svedok je potom naglasio da je prvi ušao u bolnicu,

gde je napravio više fotografija i dodao da se tamo zadržao celo prepodne. Po njegovim rečima, on je u bolonicu išao zajedno sa Živkovićem i tamo je video dosta oficira i vojnika. On je u Vukovaru bio od početka borbi i upoznao je mnoge borce po nadimcima. Naveo je nadimke: Đani, Kina, Kameni, Ceca, Topola i Cetinje. Po njegovim rečima, dobrovoljačke jedinice su bile pod komandom Gardijske brigade i on poseduje njihove snimke u svojoj dokumentaciji. Nakon predočavanja Dulovićevog iskaza da su svedok i on spavali zajedno u jednoj kući i da je Topola tu pričao šta se dešavalo prethodne noći na Ovčari, svedok Peternek je rekao da je to laž i da pred njim nisu pričali o događajima na Ovčari. Peternek je odbijao da preda fotografije boraca koja je slikao, kako bi se prikazale na dokument kameri, i pozvao predsednika veća da dođe u njegov atelje i pogleda te slike. Kao razlog tome svedok je naveo da su lica sa fotografija za njega nacionalni heroji. Međutim, Peternek je kasnije ipak dopustio da se neke fotografije prikažu. U nastavku svedočenja, Peternek je istakao da je poznao Štuku koji je bio aktivni vojnik Gardijske brigade JNA. Na pitanje koga poznaje iz Vukovara iz tog perioda svedok Peternek je istakao da poznaje Kamenog, Stanka i njegovu suprugu Nadu, Miroljuba Vujovića i Katića. On je potom naglasio da o događajima na Ovčari nije imao nikakva saznanja i dodao da je po prvi put čuo da se tamo nešto desilo u vreme Klajna, ali nije saznao niti ko je ubijen, niti ko je ubijao. Po njegovim rečima, on nije u zavadi sa Jovanom Dulovićem, ali mu se ne sviđa da neko pravi popularnost na tuđim mukama. Na kraju, Peternek je istakao da je protiv toga da se njegove fotografije koriste, dok se ne razjasni da li novinar mora da svedoči.

Fond za humanitarni rad